

Dze schòwałë sã grifë?

Czedës, dôwno temù, do òliwsczi katédrë przëlecała **familiô grifów**. Mieszkają ju tam òd 1615 rokù, czedë tamtoczasny òpôt, to je przédnik zòkònu cystersów, Dawid Kònarsczi ùdbôł so, że w kòscele zbùdëje **grobnicã dlô kaszëbskò-pòmòrszczich ksążãtów**.

Czej jeden z grifów, jaczi mieszkôł w mirochòwsczych lasach, ùczuł, że w Òliwie Kaszëbi bãdą tczëlë swòjich panowników, np. Swiãtopôłka, Mscëwòja, Sambòra, to natëchstopach wezwôł swòjich krewnëch i kòzôł zebrac sã przed pòrtalã, to je zdobnym weńdzeniem do ti bëlny swiãtnicë. Tedë prawie te pòczestné i nadzwëkòwé zwierzãta ò cele lwa, ze skrzydłama i głowã òrzła, zdecydowałë, że òstóną tuwò na wiedno.

– Tu bãdze naje dodóm. Mùszimë miec starzã kòl najich ùmarłëch ksążãtów i wszëtczich mieszkańców Kaszëb. Dlôte kòzdi z naju nalëze so tu pasowny môł. Taczi, z jaczégò bãdze mógl zdrzec wkół. Ni mòzemë téz za baro zawadzac lëdzóm. Niech żëją so ùbëtno na Kaszëbach. Jak przinǳe jakô zagròzba, më pierszi jima ò tim pòwiémë – zarzãdził nôwikszi z grifów, pilëjącë równoczasno swòjich skrzydlatëch krewnëch, żebë ùstëszno zrobilë, co jima kòzôł.

Dwòje młodszich, ale i chitrëch grifów chùtkò pòlecało w górã i sadło na herbie zarò nad weńdzeniem do kòscoła.

– Mdzemë òbzérac wszëtzcich wchòdzącëch do katédrë. Nie wpùscymë tuwò nikògò, chto bãdze zagrózbą dlô pòmòrszich zemi – zawòtelë.

Pòsobny nalezlë so plac na czëpie bòcznégò weńdzeniô.

– Stądka je dobrze widzec Bòft. Jak ùdrzimë niedrësznë òkrãtë jadacé z nordë, to zlecymë na zemiã i pòwiémë wszëtczim Kaszëbóm ò niebezpiekù, jaczi jima grozy – rzeklë.

Wikszi dzél tëch skrzydlatëch jistotów schòwòł sã bënë kòscoła. Nòpòczestniëszich z nich stanął krótkò grobnicë pòmòrszich ksążãtów. Tak, zebë widzec lëdzy, chtërny przëchòdzą tuwò na swiãtą mszã i mòdlëtwã. Miòł pilowac, zebë bëlno òddòwelë òni tczã swòjim historycznym panownikóm.

Jinym grifóm ùwidzałë sã pòrtretë pòmòrszich ksążãtów, jaczi sã w prezbiterium katédrë.

– Schòwiémë sã pòd òbrazama panowników. Naji dobri zdroj pòmòże nama ùdrzec niebezpiek nawetka w cemnicë. Mdzemë òbzérac cëzëch. Chùtkò zmerkómë, chto mò lëché planë – gòdajacé to zestëdlë na cemnych płótnach pòd nogama ksążãtów.

Czedë ju nòwikszi grif dopilowòł, zebë kòzdi z jegò krewnëch nalòzł pasowny mòl, pòdniòł swòje wiòldzé skrzydła i pòdlecòł wësok nad swiãtiniã. Przeniòł sã do ògardu, jaczi pòwstòł dzãka robòce klòsztorników, cystersów. Pòdzëwiòł drzewa, krze i kwiatë. Pòzni skrzydła zaniosłë gò nad pałac òpatów. Wezdrzòł na katédrã i widzòł na jedny scanie plaskatorzezbã, na jaczi bëł òliwny czerz, Marija i Dzecãtkò Jezës. Pòdlecòł krodzy i stanął przed nima. Ùklònił sã i rzekł:

– Tu mdze mój plac. Kòl mòłégò Jezësia i Jegò Matczy. Blëskò kaszëbskò-pòmòrszich ksążãtów, grifów i snòzégò ògardu.